

KIELECCY WESTERPLATCZYCY

„Pieśń o żołnierzach z Westerplatte”

Kiedy się wypełniły dni i przyszło zginąć latem,
prosto do nieba czwórkami szli żołnierze z Westerplatte.

I tak śpiewali: Ach, to nic, że tak bolały rany,
bo jakże słodko teraz iść na te niebiańskie polany.

W Gdańsku staliśmy tak jak mur, gwizdząc na szwabską armatę,
teraz wznosimy się wśród chmur, żołnierze z Westerplatte.

I ci, co dobry mają wzrok i słuch, słyszeli pono,
jak dudni w chmurach równy krok Morskiego Batalionu.

I śpiew słyszano taki: - By słoneczny czas wyzyskać,
będziemy grzać się w ciepłe dni na rajskich wrzosowiskach.

